

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAŞ Y ANUNCIŞ

Número Extraordinari

15 CÉNTIMS

SURT LOS DISSAPTES

15 CÉNTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
l'ora ciutat. 2
Los suscriptors del interior reben
las obras del folletí encuader-
nadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent. . . . . 10 cts.
» extraordinari. . . . . 15 »
Los números atrassats son al ma-
teix preu y sense folletí.

DOTZE PETIT CONCURS

CONVOCATORIA

Consecuents en nostre propòsit d' estimular al jovent aficionat al conreu de las bellas lletras, convoquem á la celebració de un nou Petit Concurs.

Dotze son los que ja 'n portém celebrats, y si 'l seu número y los treballs premiats son ja im- portant mostra del favor obtingut, ho es major encare, la imitació que d' ells han fet posterior- ment, distintas publicacions d' aquesta ciutat y d' altres capitals d' Espanya. Cosa que 'ns plau molt durne la iniciativa.

BASES

En aquest concurs premiarem un *Pensament*, *máxima* ó *sentencia*, sérias ó de bon humor y expressadas en correcta prosa y essent lo més concisa possible dintre de la clara expressió de la idea.

Lo premi consistirá en un exemplar del preciós

romans **Cap de Ferro** obra póstuma del innolvi- dable poeta Francesch Pelay y Briz.

Los autors deurán atendre las condicions se- güents.

- 1.ª La originalitat del *pensament* enviat.
- 2.ª Remetre de un á cinch *pensaments* d' entre 'ls quals la Redacció escullirá lo millor.
- 3.ª Lo nom propi del autor al peu del treball remés, quedant fora de Concurs, lo que falti á n' aquesta condició, encara que probi la seva per- sonalitat.

Tots los treballs deurán dirigirse á l' Adminis- tració de LO TEATRO REGIONAL, al carrer de las Cabras, 13, 2.º.

Tots los altres *pensaments* serán triats cuidado- sament, y publicats en números successius los que 'n sian mereixedors, ab los noms de sos res- pectius autors.

La Redacció del Setmanari donará lo premi á la colecció de *pensaments* que més li agradi sens preferencia per género determinat.

Fins al dia 12 d' Agost vinent hi ha temps pe- ra l' envio.

P. A. de la Redacció.

J. XIMENO.

Teatro Catalá

LO PRÍNCIP DEL CONGO.—Sarsuela còmica, en un acte, y quatre cuadros, lletra y música de Urbano Fando. Estrenada la nit del 13 en lo Jardí Espanyol.

Ja tenim altrá sarsuelceta en lo repertori y que n' hi haurá per dias, segons demostran los aplausos y riallas ab que cada nit la reb lo públich. Aquesta sarsuela perteneix al género dit bufo, tan apropòsit per aquesta época de calor... en que 'l públich sols busca en lo teatro, un rato de fresca y expansió. *Lo príncep del Congo* recorda en alguna de sas escenas, especialment las del primer cuadro, la célebre opereta *La princesa Trebisonda* y com aquesta es divertida de debó. L' argument no te res d' extraordinari pero supleix de sobras sa falta d' interès l' abundó d' acudits epigramátichs, que omplen lo diálech, la majoria d' ells ben trobats, encare que verdosos. La música alegre y molt apropiada, recomanantsen tots los números, sobressortintshi entre ells la marxa del primer cuadro, lo número *dels candeleiros* del tercer y 'l duo final. L' autor sigué justament aplaudit y demanat á la escena.

Lo desempenyo regular lo primer dia y millorant en las successivas representacions, distingintshi las senyoras Mateu y Obregon y 'ls Srs Alfonso, Huervas, Gil y Planas.

J. X.

EN LO BALL DE LA MARQUESA

L' elegant marquès del Lliri ara está prenent un tè. Al veurel, passa un martiri la baronesa del Blé.

ANGÉLUS

Encare que sian escassos los exemples de que 'ls lloros se reproduexin en captivitat, es cert que 'l que se cita en aquesta historia tingué per pares á una parella que feren las delicias d' una comunitat religiosa. Cuan sigué grandet passá en forma de regalo á un altre convent situat en un lloch pintoresch. L' edifici, voltat per tapahidas arbredas, no estava solsament ocupat per monjas, si que també per jovenetas ja grans, ahont eran religiosament instruidas, avants d' entrar al gran mon, portant fins al arriarhi, sino lo clássich vel, ves-

tits de colors foscos ab una tira blanca damunt del pit ahont penjava una medalla del aventurat Xavier advocat de aquella innocenta comunitat. Per veneració al fundador gloriós, lo nom de Xavier sigué donat també al preciós aucell que al cap de pocs temps, ab veu estrafeta, repetia ab extraordinaria facilitat y perfecció, totas las ordres de sor Teodora, superiora del establiment. Era lo que pot dirsen un perfecte lloro mistich, barbuteixava 'l llatí, sacsejant lo bech, replegant-se son plomatge vert del collaret, presentant, pel radera, l'efecte d' una casulla. Una unción considerable humitajava sos ulls rodons. No hi havia una ordre de la disciplina de la casa, que no compartís ab sas mestres-sas, tant era aixís que no 's descuidava ell mateix de donarla, encare que sor Teodora se 'n hagués distret. Coneixia totas las prescripcions de la casa y l' hora exacte de cada oració, com l' hora del refetori, com l' hora de dormí. Per tot aixó, era objecte d' una consideració sens límits en aquell petit claustre. Las germanas estavan entusiasmadas de 'n Xavier y las joves pensionistas se disputaban las més insignificants caricias del felis aucell.

La propietat tenia un jardí ahont hi havia algunas imatges devotas, de guix, de groller trevall artístich. Llindaba ab un altre de gran extensió, sombrejat de magnífichs arbres y espléndits atractius. Perteneixia á un rich marquès, home de mon, molt erudit y gran aficionat á l' art de las antiguetats paganas. En aquells hermosos camins, hi havia dispersats fragments d' estátuas provinents d' excavacions, autéuicas y olímpicas reliquias que s' hi acariciaban en bells apoteosis de postas de sol, quíns raigs atrevesaban per entre 'l fullatge de aquellas frondositats seculars. Ab pietat de coleccionista, damunt de sóculs semblants á altars, havia colocat sos idols, als que no hi arribava mes que, ab l' adoració de son ánima, lo rústich encens de las inarescellvas. Pero la Natura era lo temple que corresponia al cult d' aquelles reliquias, y que podia extasiar al menos inspirat; al voltant de cada un d' aquells fragments graciosos y heroichs, las socas dels arbres se proflaban en columnatas semblant sostenir los frisos d' invisible Parthenon. Allí s' hi veyá Hércules, dret, voltant son pit una pell de be; Venus sortint de son bressol de nácar; Diana ab sa llansa afilada; Ceres ab la garba de blat; sens descuidar á Flora coronada de rosas y Sileno coronat d' eura, habitant aquest últim recó, celebrat encare per la panthéista cansó dels aucells y l' enamorat vol dels coloms. Al centre, damunt d' un pedestal més elevat, dominant aquella mitologia escampada per dintre sombrejadas reconadas, hi havia una estátua perfectament conservada, en admirable mármol de Carrara antich, de l' Amor, no infladot, ab galdas de pa de ral, com ara s' acostuma, si no ja home ab aspecte d' adolescent, tenint en sa ma viril un atxa encesa.

Inúti! dir que sor Teodora no veyá ab gaire bons ulls tal vehinatge. Aixó sigué motiu de pujar las parets del costat, al objecte de preservar las miradas de las joves educandas. La superiora vigilava sempre y si alguna deixeble, de la classe de las grans, sobretot, l' arraplegava mirant ab ull indiscret per l' escaletxa d' alguna pedra, era immediata y severament castigada, sens contar qu' en Xavier li cridava: «Lletja, més que lletja...»

Un aconteixement extraordinari vingué á torbar la pau de aquella santa casa. Una de las educandas, la senyoreta Isabel de Serracina, després del ofici de Pasqua florida, al que sigueren convidats los parents de las deixebles, sentí un tendre afecte pel cosí de la seva amiga senyoreta Juana de Vallflorida. Com los dos tendres joves se declararen sos nous sentiments? No se sab. Lo cert es qu' ells trovaren medi d' establir correspondencia y que 'l jove Lluís de Vallflorida, que aixís s' anomenava, sens enterarse de si 'ls pares con-

sentirian ó no sos amers, no medità res mes que un rapte Res, un epissodi romàntich.

Isabel y Lluís s' entengueren perfectament gracias á un apotecari, que feya entradas sovints al convent, pera servir sos medicaments.

Arrivá 'l dia de posar en práctica l' atre'ida resolució presa de temps ha. A las cinch de la tarde, decidiren á esperar, si convingués fins á la próxima aurora en un recó d' un camí ahont s' ajuntavan las brancas, salvatjes de roures y moreras. Lluís esperaria ab un cotxe. llogat per aquest objecte.

Isabel estigué molt temps meditant lo medi de produhir una confusió en la que pogués aprofitar l' instant de tocá 'l dos. Per fi 'l trová. Cal fer present que 'l lloro Xavier havitaba en una gràvia d' ahont no se 'l deixava sortir may, distreyent sa captivitat ab lllaminaduras y biscuits sucats ab vi bó. No s' havia tingut per lo tan, necessitat de pendre la cruel precaució de retallarli las alas, com se fá ab los que viuhén Jamunt de perxas. Isabel pensá ab acert que deixant anar l' auccell, produhiria tal saragata dintre 'l convent que ningú 's cuydaria d' ella, única condició possible pera sa fuga.

L' operació sortí perfectament. En Xavier tan prompte com veué la porta oberta s' estirá un moment sobre 'l cancell de sa presó, y empenqué desseguida llarga volada desde la finestra.

—Ay! Deu meu! exclamá com tremolant de descubrir la cosa, en Xavier s' ha escapat.

Una trepitjada en un formiguer no produheix més efecte com lo que produhí en la casa aquella senoilla exclamació. Se promogué un indefinible clamoreig, atravesat pels sanglots de sor Teodora, las exclamacions de las monjas y 'ls crits de las noyas que convertí 'l convent en una verdadera olla de grills. Unicament estava callada la senyoreta Isabel de Serracina que aná tranquilament á reunirse al carruatje del senyoret Lluís de Vallflorida.

En Xavier s' aná á deturar damunt del castanyer més alt del jardí. Cuan hi sigué descubert, fent tranquil·lament ab lo bech l' arreglo de sas alas, se produhí un gran murmull d' alegria. Si, pero com ferlo baixar d' allí, com anarlo á buscar tan alt? Sor Teodora no havia acceptat per jardiner si no á un pobre vell, capás tot lo més, de pujar á una morjetera.

—Será menester enganyarlo ab alguna lllaminadura, digué sor Clotilde, qu' era una de las que més l' estimava.

Portaren bescuits, yemas y altres dolços. Pero en Xavier demostrá que l' aire pur li havia tret la gana.

—Si li tiressim un tobolló per ferlo caurer? digué sor Filomena.

L' idea sigué rebuda ab entusiasme. Pero en Xavier que no li agradava que l' amohinessin, se 'n aná dintre 'l parch del marqués, l' aficionat d' antiguetats profanas.

S' enviá desseguida la germana tornera á demanar al gentil home que tingués la bondat de conjuar la cassa del lloro ab la seva gent. Fatalitat! Cuan las cosas han de sortir malament! No hi havia ningú. Lo marqués feya poch que havia surtit pera 'ls banys de mar, emportantsen son criat.

Precisava donchs perseguir l' auccell avants qu' ell tingués la idea d' anarsen á establir á un altre país. Ah! quina sort! hi havia un recó per ahont la separació de las duas propietats no era gaire sólida. Sor Teodora agrandi una escaleta, tirá alguns mahons y passá la primera. A continuació, una radera l' altre, tot lo convent invadi lo parch del marqués ausent. Las monjas escorcollant l' horitzó ab mirada curiosa, las deixebles tafanejant las estátuas mitològicas.

Lo d'antre de 'n Xavier! Aná justament á posarse damunt del cap de l' Amor que, dominava desde l' altura

de son pedestal, tot aquell microcosmo de pedra esculpurada. Las perseguidoras lo voltaren immediatament, pero cap má podia arriivar fins al auccell, que s' estava tranquil arreglantse las plomas de la cúa.

De cop se sentí lo toch del Angélu, en la iglesia de la població vehina.

Desseguit en Xavier, extrafent la veu de la superiora: —De genolls, senyoretas, digué, per l' Angélu!

Y obehint per costum, monjas y pensionistas, no pensant ahont eran, murmuraren l' Angélu, s' agenollaren, fent que 'n plè sigle dinou y á algunas horas de la ciutat, se pogués veurer, aquell cap vespre, á autènticas religiosas y las herevas de nobles familias cristianas, fer sas devocions al peu del més pagá y lo més dominador dels deus d' altres edats: l' Amor.

Trazplantat per J. XIMENO.

SERVEY DE HORA

VILANOVA Y GELTRÚ.—La companyia de sarsuela dirigida pels Srs. Gil y Bayarri, qu' actúa en lo Tivoli Vilanoví á mes de las obretas castellananas representadas ha posat en escena, las valencianas, *Eidevina endivina-lla, ó el Tío Ierico, Un liberal de bon cor y Correr de bars*, que han sigut del gust del públich, y foren representadas bastant regularment.—P.

ESPARRAGUERA.—La funció que doná diumenge la companyia de aficionats del teatro «Centro el Porvenir» terminá ab lo divertit monólech «Un rey de pega» y la pessa «Carlos D» fentse mereixedor de grans aplausos lo Sr. Castells en lo primé com també sigué aplaudida la direcció per la part de música que estigué á càrrech del pianista Sr. Momné. No aixis passá ab la segona, puig se notá fredó en algunas escenas, tal vegada per lo cambi de dos ó tres papers en hora penrentoria.—A. L. M.

CALDAS DE MONTBUY.—Lo dia primer del present se doná una funció dirigida per lo primer actor D. Jaume Molgosa, en lo «Casino Caldense» d' aquesta vila, representantse las comedias catalanas *Croquis del natural y Los cantis de Vilafranca*.

En la execució de ditas obras s' hi distingiren tots quants hi prengueren part, especialment la Sta Molgosa, que feu las delicias del públich.

Los aficionats d' aquí, han millorat molt desde que treballan baix la direcció del Sr Molgosa.—G. Q.

TARRASSA.—Ja ha passat nostre festa major. Als cassinos com de costum, dominant la ballaruga. En lo teatro del «Retiro» una companyia de sarsuela castellana doná algunas representacions

La del teatro Romea representaren los diferents días *Donas, Las joyas de la Roser, Lo que no 's pot demanar, Lo primer amor* junt ab las pessas, *Paro y padri, Las tres alegrias, Cura de moro y Mátalas callando*, las que foren totas bastant concorregudas, deixant algunas que desitjar respecte als desempenyos. Aixó es degut á que mentres aquí una part de la companyia dona funció altre part representa á fora d' aquesta ciutat. L' anunciat certámen del *Ateneo tarrasench* que se celebrá en la tarde del dilluns, dia 2, en lo teatro «Retiro», resultá brillantíssim.—Ll.

VILAFRANCA.—Diumenge 8 del actual en lo «Tivoli Vilafrenqués» se posá en escena baix la direcció del senyor Ferrer y Codina que va esser demanat al final del segon y tercer acte, la xistosa comedia en tres actes *Tenorios!* quin desempenyo á càrrech de las senyoretas Parrenyo, Rialp, Grau, Perez y Benayent y dels senyors Bonaplata, Graells, Rodó, Borralleras, Llano y Rius no passá de regular; crech que si hagués sigut més ensajada n' haurian tret millor partit. Com que l'

obra ja dona molt de si mateixa, 'l públich rigué y aplaudí ab molta frecuencia demostrant haber quedat satisfet.

Segons s' assegura se posará en escena *L' Anima Morta* de Angel Guimerá, lo que satisfará 'ls desitjos dels Vilafranquins aficionats al teatro.—V.

BANYOLAS.—Ab la obra *Ferrer de tall* s' ha inaugurat la temporada teatral en lo teatro de «Centro».

TARRAGONA.—Diumenge dia 1 en lo «Centre catalá» se representaren las obras *Las carbasas de Montroig y Mala nit* que foren molt aplaudidas.—C.

REFLEXIÓ

Si jo fos aureneta
seria molt ditxós;
vindria cada dia,
nineta, al teu balcó,
y allí ab dolsas paraulas,
ab armoniososos cants
gojós t' explicaria
que cosa n' es ayamar.

ARÍSTIDES DANYANS

EPIGRAMA

—Ola, que no ho sabs, Bernat?
en Pepet se 'ns ha casat.
—Fuig, que dius ara, baboia.
—Cert, home.

—Be pero ab quí?

—Oh, segons m' han dit á mi
s' ha casat ab una noya.

J. SELVACH.

GRANOLLERS

La capital del Vallés está encaixonada entre dos serres que forman una hermosa vall, y situada 'n lo centre de la comarca vallesana. Distá de Barcelona 29 kilómetros. Se troba rodejada d' una vintena de pobles alguns d' ells á curtas distancias y 'l que més á uns 8 kilómetros. És de las poblacions que més vias de comunicació posseheix. Ademés dels ferro-carrils de Vich y de Fransa que per un cantó la juntan casi á la capital catalana y per l' altre la posan ab contacte ab tota la part alta de la montanya, te varias carreteras que la uneixen ab los numerosos pobles que conté la rica y agradable comarca vallesana.

Granollers, per causas que no devém citá, ha portat una vida raquítica, si 's te 'n compte que per sa magnífica situació topográfica podia haver sigut una de las principals poblacions industrials de Catalunya. Per aquestas causas, donchs, no ha sigut emprendedora ni industrial en lo verdader sentit de la paraula. Fins ara lo més desarrollat era 'l negoci d' abastir á casi tota la comarca; negoci important y productiu que 's resumia en son famos mercat. Mes avuy no sols decau aquest, sino que fins aquell negoci va mermant cada dia, degut

en part á la major facilitat de comunicacions.

Granollers no te grans cosas que sorprenguin al que per primera vegada hi posa 'ls peus. Sas plassas y carrers no 's distingeixen per res de notable. Mes, no obstant, tot plegat te un atractiu que captiva al foraster. Es com aquella noya que, indiferenta de moment, se fa agradable després, simpática mes tart y s' acaba per trobarla hermosa y per estimarla ab tota la fermesa d' un cor apassionat.

Te dignes de menció la iglesia de Sant Esteve, que conté algunas joyas artisticas de gran valor; lo cuartel, sencill, ben ventilat y molt higiénich; lo matadero, edifici que honra á n' aquesta vila. Conta també ab cafés com los de casa Manel, Sala, Barangé, Sinia, lloch de reunió aquest de la majoria dels negociants que venen á mercat; ab cassinos com lo de Granollers, societat purament de recreo, que posseheix una profitosa biblioteca y un saló de ball hermosissim; ab associacions com las de La Unió Liberal que á més de un edifici grandiót te un teatro digne de la capital. L' element católich posseheix igualment un cassino ab un bon teatro, ademés un gran convent destinat á la ensenyansa.

En cuant á industrias la mes important es la de teixits ab fèbricas com las dels Srs. Torras, Serra y Arola, Carrencá, Pinyol, Puntas, Alsina; ve després la dels aiguardents dels Srs. Parera, Barnet, Montanyá, la del

L' ÚLTIM PETÓ

Soleta, torrent avall
camina, sola camina;
las flors que trova 'l séu pas;
los perfums de fresca brisa;
y 'l xerroteig dels aucells
que saludan lo nou dia,
no distreuen pas en res
lo que sa pensa cap-fica.

La pobreta, va plorant
pel donzell qui tant estima,
li han dit que maialt está,
y 's de mort la malaltia.

Ha arribat al molí «baix»
y una veu sent que la crida,
—Nineta, no ploris tant!
¿a qué ve estar així trista?
¿y sola, per eix torrent,
ahont vás, hermosa nina?—

Vaig á veure al méu aymant,
qu' está 'l pobret per morirse,
y ants que mori darli vull
l' amarg bés de despedida.

Y avall, avall del torrent
la veureu qu' encara camina;
quant interrompt lo séu pas
una llarga comitiva
que ja ve d' acompanyar
al cementir de la vila,
pel qui ella plora tant
creyentlo trovar en vida,
y donarli l' últim bés;
l' amarg bés de despedida.

SALVADOR BORRUT Y SOLÉ

sabó dels Srs. Berangé y Reig; de fundició dels senyors Trullás, Puigdueta; de pellaire del Sr. Tintó. Ademés, oculta ab fábrica de pastas, de serras, ab dos impremtas, tintorerias, blancheria, una bonica fábrica de gas y ab otras industrias no tan importants.

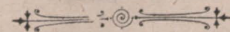
Es cap de partit. Te un coleji de segona ensenyansa; de primeras lletas, tres municipals y tres de partit; y l' altre pels lliure pensadors. Posseheix periódichs, pero actualment no més *El Congost*, que conta ab alguns anys de vida. Celebra anualment una festa major y duas firas, tot bastant renombrat y de molta importancia. Conserva encara algunas costums tan hermosas y tipicas com *La olla dels pobres* y *Lo ball de las donyellas*, que se celebran en los dias de Carnaval; festas populars, com los Sants dels barris que teneu lloch durant l' istiu.

Granollers de clima es molt sa. L' augment de sa població es degut principalment al gran número de forasters que s' hi estableixen. Aquest mohiment d' importació de gent nova fa que ni 'l tipo ni 'l carácter siguin del tot ben difinits. Lo tipo del granollerí 'n general es simpático; de rostre casi ovalat, blanch; de cabell castany; ulls clars; fisonomia sense expressió pero agradable; d' una talla mitjana, y más aviat prim que groixut de cos. Lo tipo de la granollerina va cada dia se-

leccionantse y acabarà 'n lo tipo que 's classifica d' hermós. La dona guapa avuy ja hi domia, baixas d' estatura y esbeltas, si be ab tendencias á la obsessió, d' un rostre seductor, clar; ulls y cabells castanys. No hi abundan las rossas, pero hi dona un bon contingent lo tipo moreno. En quan al carácter es pífich, verda derament morigerat. Es una de las poblacions que menos feyna dona als Tribunals de Justicia. Lo foraster hi trova sempre grata y atractivola acullida. Hi ha un gran fondo de bondat y 'n general no es viciós. Es gran amic de las diversions y principalment de las populars. No es fanático. Es molt expansiu. Es bastant ilustre y molt aficionat á la música y al cant.

Granollers es antiga si be no tan com suposan. Crech que 's veurán ab bastants treballs los que la vulguin fer remontar á la época romana. Tota sa importancia comensa en la Etat-Mija, y no més lluny. Segui las alternativas de la nacionalitat catalana: prósperas unas, tristas y pesarosas altres.

J. VIDAL Y JUMBERT.

La fira de Sant Jaume.

Son las tres de la tarde, hora en que la gent surt à passejar, sobretot quan se presentan espectacles d' aquets que distreuen molt y no costan un cèntim.

Endavant, ja hi som. ¡Quina animació! ¡Cuanta concurrencia! De següé que avuy estarán contents los frayres.

Veyám que es aquest grupo que 's veu á la dreta.

—Pastillas contra la tos Estas pastillas tienen la propiedad.

Bal Aixó es tot *papa-dinero*. Una vegada vaig comprar cert remey á un d' aquets *especialistas* y del efecte que 'm va fer casi 'm moro. Tirém més amunt ¡Cristo! Quin sol més calent; aquí un s' hi torra.

—Lo romanso nou y divertit de las cigarrereras ¿qui 'l demana?

—Doneumen un.

—Y á mi un altre.

—¡Ep! Cap aquí un altre.

—Calma, calma, *señores*, que per tothom n' hi haurá.

Veyám qué diu lo romanso... «Vida y hechos de don Pancraccio, abogado y...» pero si aixó hõ vaig llegir quan tenia deu anys! Quina *serenitat* te aquest cego; y diu que 'l romanso es nou; si arriba á tenir algun temps nos parla al menos de la fundació de Roma.

—Un dècim de Madrid, que demá 's treu. ¡Apa, que porto la sorti!

—Doneume un talonet, avi.

—Allá va; tingui: es un quinze mil, número ben mono y que de següé farà la seva felicitat.

—¿Voleu dir?

—Si, senyor: vava.

—Q'í refresca!!!

—Trihin mocadors á deu cèntims, noyas.

—Vanos japonesos á ral!

—¡Ya escampa; ya escampa!

—Torrat y bo!

—Escolti, jove: ¿vol una tobollola que li donaré *abaratado*?

—¿Y qué 'n faré de la tobollola?

—La podrá guardar pera quan se casi: ja li conech ab los ulls que es solter. Còmprimela...

—He dit que no Quina gitana més empalagosa: pero per só es aixerida; de bona gana...

—Vinguen assí. ¡A la valenciana! Trien melons canela buena.

RETALLANT PAPER

Ab aquesta calor no hi ha com fer las feynas dintre l' aygua.

—Ey, ¿quant ne voleu d' aquest melonet tan menut?

—Trenta cèntims, vamos.

—¿Ja es ben tó?

—Puch assegurarli que com eixe no n' ha menchat vosté, encare.

—Be, donchs, me 'l donaréu per quinze cèntims.

—No m' está á conte; li 'l donaré per vint si 'l vol

—¡Apa, aprofitin la ganga! Gorras á pesseta y cinch rals

—¡Parayguas y sombrillas barato!

—¡Quien pide otro!

Aquest cego també deu vendre romansos nous com l' altre. Passém de llarch

—¡A ral la pessa! ¡Tot hi va á ral la pessa!

Bravo, ja som á las paradas de quincallería: veyám si 'm firaré alguna cosa.

—¡Al tío Parico ca vende barato y se assa rico!

—¡Trihin á ral y mitj la pessa! ¡Tot va á ral y mitj!

—Noys, aparteuvos, que 'm feu malbé la parada

—¡Uy! Fugiu, no li malmeteu aquestas prendas tan delicadas.

—Siga 'l que vulga; fora desvergonvits. Mireu que n' hi ha un tip d' aquesta canalla... ¡A ral la pessa!

Veyám si en aquest *establiment* farém fira.

—Mestre: ¿quant ne voleu d' aquesta petaca?

—Vint rals l' últim.

—¿De veras?

—Vaya ¿no veu que es de pell de Russia?

—Si, si; ja ho veig; pero no vos ne donaré mes que mitja pesseta.

—Vamos, no 's posa á la rahó; si la vol per sis rals, prénguila.

—Ja li he dit.

—¿Li está bé una pesseta?

—No, home, no; ja vos n' he fert massa.

—Vingui, vingui; li donaré per acabar aviat.

—¡Aneuhi posant! ¡Com lo pelan!... ¡Com lo pelan! Y ara ¿ahont va aquest home ab tantas criaturas?

—¡Un y tiro! ¡Un y tiro!

—Fassi 'l favor de no apretar d' aquesta manera, que no 'm fa cap gracia.

—Dispensi, filla, que també m' apretan á mi ¿No veu que hi ha tanta gent?

—Aixó no m' ho ha d' explicar. Vosté ab la excusa de la gent s' aprofita.

—¿Pero de qué m' aprofito?

—De lo que vosté sab y jo també. Enretiris.

—Está bé, pero si no vol que la toquin, li aconsello que no vagi per las firas.

—Hi aniré sempre que 'm dongui la *real* gana. ¿Ho te entés?

—Bueno, bueno. Quin gènit te aquesta dona. Si seguim disputant, de següé 'm pega.

—¡Papá, compria un timbal.

—No, noy, no.

—Donchs vosté m' ha promés que me 'l compraria.

—Si; pero ara he pensat que si te 'l compro, després en sent á casa 'ns posarias un cap com un bombo.

—¡Ji, ji, ji!

—¡Trieu y remeneu!

Quin acordeon més mico; llástima que las veus que te no valen un *pito*.

¡Calla! Allí veig una parada de llibres; veyám si 'n trobo algun que m' agradi...

Si, ja te 'n darán. Tot son tractats de lleys y de medicina. No fa aixó per mi. *Nada, nada*; acabo de seguir la fira ab quatre gaubadas y cap á casa.

—¡Al bon paper d' escriure! ¡Vinticinch sobres engomats un ral!

—¿Que te aquesta dona que plora ab tan desconsol?

—¿Que teniu jove?

—¡Ay pobreta de mi! He perdut lo meu noy passant per la fira.

—Y per aixó ploreu d' aquest modo? Ja 'l trobareu. No hi ha de que apurarse.
 —¡Oh! Ja ho diu vosté.
 —Y es clar, dona.
 —¡Al gran barato! ¡Ultima novedat! ¡Que s' arramata!
 —¡Trihin lo que vulguin á cinch céntims la pessa!
 —Animarse, señores!
 —¡Fora, que passa un carro!
 —¡Barato, barato!
 —¡El nuevo papelito!
 Un altre cego que ven romansos. Si que... Pero ¿qué es aquesta gentada que s' amotina?
 —¿Qué passá?
 —M' han robat los diners que portava!
 —¡Y á mi un anell de brillants!
 ¡Mosca! quina neteja. Deixam escorre 'l bulto, no fos cas que á mi 'm robessen la roba que porto.
 —¡Mitxas y mitxons!
 —¡Camisas y samarretas á preu de fábrica!
 —¡Que lo regalo!
 —¡La verdadera ganga!
 —¡Qui 'n vol de torraet!
 —¡Qui refresca!

JOSEPH PONT Y ESPASA.

trumentació. Lo desempenyo siguié acertat y aplaudits los intérpretes. Los autors foren demanats.

Per avuy está anunciat l' estreno de *El duo con la Sultana*.

JARDI ESPANYOL.—Los estrenos de sarsuelas en aquest teatro, abundan qu' es un gust. A més de *Lo primpep del Congo* quina ressenya va en lo lloch corresponent, dimecres s' estrená ab molt éxit *Eureka!*, lletra de Figuerola Aldrofeu, música del Mtre. Gimenez. D' aquesta obreta nos ocuparem detingudament en lo número próxim. S'anuncia estreno de la parodia *El carbonero de Suiza*, y per avuy dissapte está anunciat lo de la sarsuela en dos actes *Dos siglos en una hora*. De modo que ja tenim tela tallada pera la próxima ressenya.

CIRCO ECUESTRE.—Ha tornat á reapareixer lo popular ventrilech O'kill que desde sa última estada en aquesta ciutat ha perfeccionat encare més son treball, presentant nous ninots automátichs.

Es una bona adquisició.

LABRUGUERA.

TEATROS LOCALES

TIVOLI.—*La vuelta al mundo y Artagnan* son obras que han proporcionat últimament bonas entradas á n' aquest favorecut teatro. Dimecres se celebrá lo benefici del festiu autor Pina Dominguez. En aquesta funció hi prengué part lo popular actor D. Ramón Rossell qu' es trova desjansant alguns dias en nostra ciutat. Ab aquestos alicients no es d' estranyar que 'l teatro se vegés plé de gom á gom y la concurrència passés una vetlla agradabilissima.

ELDORADO.—Están donantse las últimas funciones de la companyia de sarsuela. La setmana passada se vegé favorescuda per gran entrada la funció á benefici del simpátich artista senyor Fernandez. En aquesta s' estrená ab lo titol de *Plaza partida* una sasueieta inspirada en la mateixa que Aulés escrigué la bonica obreta *Cel Rogent*. Los nous arregladors, no han estat ni de molt, tan afortunats com l' arreglador catalá que sapigué ab abundament, omplir de festiva gracia dita obreta, abundant molt més, en *Cel Rogent*, los xistes que tan han ajudat á fer sa popularitat. *Plaza partida* te com á nou alicient la música, de la que n'es autor lo Mtre. Conou agradable y lográ la repetició d' algun número. Próximament debutará la companyia de opereta italiana de Giovanni Gaganó que ve precedida de bona fama.

GRANVIA.—Aquest concorregut teatro ha continuat representant ab acert las millors sarsuelas del repertori, posant en escena la catalana *La conquista del papá* en la que s' hi distingeix molt lo Sr. Oliva.

Dissapte s' estrená lo sainete lírich *Las tribulaciones de un novio ó la portera en acecho* llibre del Sr. Mesa de León y música del Mtre. Sadurní. En quant á la primera, se recomana molt poch. Los efectes principals de l' acció resultan inverossimils, faltats de novetat los personatges més importants, adolint d' aixó mateix los escassos xistes que conté lo diálech. La música ja es mereixedora de més distinció; te alguns passatges que denotan novetat y coneixements apreciables de ins-

A SAN SEBASTIAN

¡Vaja que ningú m' hi pendrá per un betas y fils!

NOVAS

La publicació del drama *La flor de la Montanya* s' aproxima rápidamente á sa terminació. Ab tot y sa molta extensió s' haurá publicat ab una rapidés y economia, possible sols, avuy á nostra publicació. Avuy se reparteixen de planas 73 á 88. Lo número vinent, allissonats per l' acceptació del número passat, tornarán á repertirse ¡¡24 planas de folletí!

—La important societat coral Palma de Cataluña, dissapte passat inauguré lo local del carrer Codols 3, 1.º ab una vetllada musical. Aquesta resultá molt important baix l' acertada direcció de D. Eussebi Guiteras. La concurrència siguié tan numerosa que ompli per compler l' espayós local. S' aplaudiren tots los números del programa, demanantse la repetició d' alguns d' ells.

—Lo «Foment Catalá» de Sans ha publicat lo Cartell convocant al certámen que s' celebrará lo 24 del vinent mes d' Agost. Los temas son variats y los premis oferts, importants, per quin motiu augurém un brillant resultat.

—Una de las próximas obras que s' publicará en lo folletí, es la comedia en un acte *Tres personas*, de don Abelardo Coma, estrenada en molt éxit en lo teatro Tivoli.

Aquesta obra oferirà la novetat de publicar-se tota en un número extraordinari, de manera que ab 15 cèntims se obtindrà periòdich i una obra completa.

—Lo senyor Palencia, baix lo títol de «Currita Albornoz» ha arreglat á la escena la novela «Pequeñeces» del P. Coloma, la qual se estrenarà en un dels teatros de la cort, la pròxim a temporada teatral.

—En lo local de la Societat coral *Alba*, (Peu de la Creu, 14) tindrà lloch lo pròxim dissapte, dia 28 del corrent, lo benefici del individu de la mateixa D. Carlos Vilella, sent las obras escullidas *Lo cuarto dels mats endresos*, *Una dona á la brasa*, *Casat de nou* y *A la prevenció*.

Finida la funció teatral lo mentat coro cantarà *Los Pescadors*, de Clavé.

Dadas las simpatias que gosa lo beneficiat y la varietat del programa, es de esperar un plé.

—Hem rebut l' exemplar del mónolech *A las foscas* original de D. Salvador Bonavia, estrenat ab aplauso en la Societat Claris.

—Se 'ns notifica, per avuy, la sortida de un nou setmanari catalá, *La Rambla*, periòdich ilustrat, y pera la setmana entrant *La Sorpresa* destinat á regalos, com indica lo seu títol y pròximament altre titulat *Barcelona*.

CUL DE SACH

Durant l' ensaig:

l' empresari al director d' orquesta:

—E-colti: com es que mentres tocaban los altres, aquell músich de la trompa no feya res?

—Veurá! Es que tenia compassos d' espera.

—Ca! no 'ls hi vuy! Per esperar-se que s' estigui á casa... Aquí vuy que tothom soni, per aixó pago!

Un trocedor apurat

ENIGMAS

XARADA

Consonant es ma primera
nota musical la dos,

lo que no ets tu es ma tercera
y la tot un nom gloriós.

TARGETA

MARINA PERAL BARCELÓ

Formar ab aquestas lletas lo títol de una comedia catalana.
ZERAUS.

GEROGLIFICH

:: +
CAN - CAN
—
C I I L
L S

M. CAMPANYÁ Y E. PERIU.

CONVERSA

—Sabs á qui he vist?
—Potsé 'l capitá Menaya.
—Sempre estás de broma. En Tutau y la Mena, que compravan...
—Què compravan?
—Endevinaho, que ja t' ho he dit.

ANDRÉU ESTEVE.

Las solucions en lo número pròxim.

Solució al enigmas insertats en lo número anterior.

XARADA.—Ca-bras.

AGENTÍGRAFO.—Bárbara-Barbará

Correspondencia

M. Fontseré; Un que s' espera; Torrents y Casas; Joseph Formal; Quimet Vinyas; Lambert Escaler; Salvador Borrut Solé; Gayetá Vidal Borrut y E. Boira Gües; anirà tot ó part del qu' han enviat.

Lo demés que s' ha rebut no va prou be.

COMPLEMENT

Per patis y corredors
hi creixen llacsons y malvas,
els trespols son esfondrats;
y las voltas

Aquell que primer envihi la paraula exacta que falta pera completar l' últim vers, tindrà 10 rals de premi.

Cada plech que s' envihi sols podrà anar una paraula y acompanyada d' unas cobertas del present número.

Se fa constar que no 'ns inventarém la paraula ja que després se dirá ahont va esser publicada.

Se tindrà en compte la distancia desde ahont s' envihih papeletas.

Imp. Alsina y Clós. Muntaner, 10.